

N°. 17. Rigsdagstidende. 1853.

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

Anden Samling.

6te Møde.

Mandagen d. 21. Marts.

(Forts.)

Monrad (fortsat): Den ærede Udenrigsminister har dernæst sagt, at ved den af det nuværende Ministerium fulgte Politik, „Heelstatspolitikken“, som vi imidlertid nu veed er en føderativ Heelstatspolitik, har Ministeriet sat sig i Modsatning til de tidligere Ministerier. Og der er i den Anledning bleven yttret af en æret Rigsdagsmand for Frederiks (Ditesen), idet han sluttede sig varmt til Ministeriet, at Eiderpolitikken nu er begravet, og at derimod kunde man ikke have Noget, naar den kun blev liggende skønt rolig i sin Grav (Munterhed) og ikke traaede op igjen og agerede Gjensærd. Jeg troer imidlertid dog ikke, at man paa denne Maade kan begrave dette System, Eidersystemet. Den ærede Udenrigsminister sagde: „Jeg indrømmer, at Eidersystemet paa den Tid, hvorpaa det fremtraadte under Martsbegivenhederne, var begrundet i de daværende Omstændigheder.“ Jeg er aldeles enig i den Udvikling, som den høitærede Udenrigsminister gav i saa Henseende. Den var væsentligst begrundet i de daværende Omstændigheder. Men der var dog Noget i denne Politikk, der, om jeg saa maa sige, er uafhængigt af tilfældige Omstændigheder (Hør!), der er noget Blivende i denne Politikk, og det er Anerkjendelsen af, hvad det vil sige, at Holsteen er indlemmet i det tydske Forbund. Jeg troer ikke, at man udsletter det tydske Forbund og dets Indflydelse derved, at man lader som man ikke seer det (Hør!). Denne hele

særene Stilling, som fremkommer ved, at Holsteen er indlemmet i det tydske Forbund, havde netop Eidersystemet fattet skarpt i Sie. Og man bør virkelig ikke, ved at stille dette System i en saadan Modsatning til det nugældende, lade det have Udseende af, at man ikke vil see det tydske Forbund eller den betydelige Indflydelse, som det tydske Forbund udøver paa Holsteen og derigjennem paa Heelstaten. Jeg troer ikke, det vilde være en klog Politikk, om Heelstatspolitikken gik i den Retning, at den lod, som om den ikke saa det tydske Forbund. Ja, hvis Ministeriet kunde saa Holsteen trukket ud af det tydske Forbund — da var det en anden Sag, dette vilde jeg kalde en reen Heelstatspolitik; det kunde jeg forstaae. Men jeg troer ikke, at det vilde kunne gjenneføres, det vilde upaatvivlelig møde Modstand i Europa, hvis man forsøgte paa det. Bestræbelsen herfor vilde jeg imidlertid, som sagt, kalde Bestræbelsen for en reen og virkelig Heelstatspolitik; men at lade det have Udseende af, at man ikke seer det tydske Forbund — det er ikke Heelstatspolitik (Hør! Hør!). Ved ubetinget at dable Eiderpolitikken i Modsatning til den nugældende overseer man det Sandhedens Moment, der ligger som noget Blivende i Eiderpolitikken. Naar man ikke nu vil anerkjende Betydningen af det tydske Forbund, da vil dette, efter min Mening, kunne medføre høist betænkelige Forvillinger og mulige Overgreb fra Forbundets Side. Jeg tør blot tillade mig at hentyde derpaa, for at det kan staae klart for Ministeriet, hvorledes vi Andre opfatte Ministeriets politiske Stilling. — Vi opfatte altsaa dets Politikk som en føderativ Heelstatspolitik, men ønske, at Ministeriet vil være tilstræffelig Herre over For-